

NIEUWE CREATIE

*(based on a true story) #14
Death of a Disco Dancer 2026*

© Raymond Mallettjer

Marc Vanrunxt & Silas Martens

première 27–28 november 2026, deSingel,
Antwerpen

Voor *(based on a true story) #14 Death of a Disco Dancer* werkt Marc Vanrunxt samen met danser Silas Martens. Tijdens diens opleiding aan het Koninklijk Conservatorium Antwerpen zag Vanrunxt hem meermaals aan het werk en raakte hij gefascineerd door zijn sterke présence en energie.

Deze dansvoorstelling vertrekt vanuit een romantische, dramatische, speelse en wilde bewegingstaal. De choreografie is vloeiend en ongrijpbaar en zoekt naar het moment waarop dans ontstaat — net vóór ze een vaste choreografie wordt.

De creatie ontwikkelt zich laag voor laag. Bewegingen worden toegevoegd, aangepast, overschilderd en opnieuw onderzocht. Niet het eindresultaat staat centraal, maar het proces, de dans zelf en de ervaring van het moment. Met als leidraad: *“Elke repetitie is een voorstelling, elke voorstelling is een repetitie.”*

credits

*idee & choreografie Marc Vanrunxt
dans Silas Martens
licht & technische realisatie Stef Alleweireldt
outside input Peter Savel
productie Kunst/Werk
met dank aan Jan Martens
residentie en coproductie deSingel
met de steun van de Vlaamse Gemeenschap*

NIEUWE PUBLICATIE

Prototypes 2026

© Raymond Mallettjer

Marc Vanrunxt & Paul Verrept & Siska Baeck

boekpresentatie 27 november 2026, deSingel,
Antwerpen

Een nieuwe publicatie is in de maak. Als vervolg op het overzichtswerk *You Must Understand...* verzamelt ze nieuw fotomateriaal uit de voorbije jaren en volgt ze de sporen van recente creaties, samenwerkingen en omwegen.

credits

*idee Marc Vanrunxt
grafisch ontwerp Paul Verrept
auteur Siska Baeck*

BRUSSELSE PREMIERE – *For Blinky*
Palermo 2025

© Raymond Mallentjier

*Marc Vanrunxt & Georgia Vardarou &
Robson Ledesma & Júlia Rúbies Subirós*

**Brusselse première 18–19 september 2026,
KVS, Brussel**

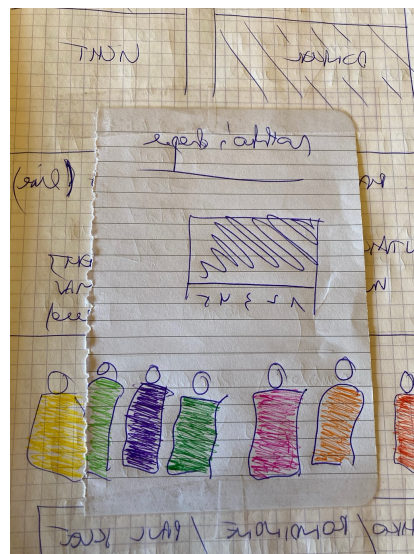
In 2010 was er *For Edward Krasinski*. Twee dansers dansten simultaan solo's, live begeleid door muziek van Morton Feldman. In 2025 bracht Vanrunxt opnieuw een ode aan een kunstenaar, Blinky Palermo, en nu deed hij dit samen met Georgia Vardarou. Ze creëerden elk een solo, met en voor de dansers Júlia Rúbies Subirós en Robson Ledesma.

Voeg daar elektronische composities van Daniel Vanverre en Raphael Malfliet aan toe en je weet dat *For Blinky Palermo* iets bijzonders is – is het die disparate schoonheid van elk nieuw begin?

credits

naar een voorstel van Marc Vanrunxt
choreografie Marc Vanrunxt & Georgia Vardarou in nauwe samenwerking met de dansers
dans Robson Ledesma, Júlia Rúbies Subirós
muziek Raphael Malfliet, Daniel Vanverre
outside input Peter Savel
licht en technische realisatie Stef Alleweireldt
kostuums – voor Robson uit het archief van K/W. Met dank aan Anne-Mie Van Kerckhoven
kostuumontwerp – voor Júlia Jorge Dutor
productie Kunst/Werk
met dank aan December Dance, STUK Leuven,
c o r s o Berchem & Centre Cívic Barceloneta
coproductie Perpodium, met de steun van
taxshelter van de Belgische Federale Overheid via Ufund
met steun van de Vlaamse Gemeenschap

NIEUWE CREATIE – *VERTICALE*
GEDACHTEN 2027

Marc Vanrunxt & Igor Shyshko, Robson
Ledesma, Nathan Ooms, Silas Martens

Verticale Gedachten: Vanrunxt is gefascineerd door de verticaliteit van de mens die tot uiting komt in de beelden van de Griekse Kouroi en Korai en de Karyatiden, in Leonardo da Vinci's *Ecce Homo*, in het gehele oeuvre van Fernand Khnopff, dat later door modernistische schilders zoals Barnett Newman werd vertaald in lijnen en strepen, de zogenaamde 'zips'.

Voor de nieuwe creatie *Verticale Gedachten* brengt choreograaf Marc Vanrunxt een aantal composities uit de jaren zeventig samen in een nieuwe context. In 1998 gebruikte hij Morton Feldmans *Rothko Chapel* al in de voorstelling *Antropomorf*. Destijds benaderde hij de compositie als een geheel, van buitenaf bekeken. Met *Verticale Gedachten* wil hij het werk opnieuw onderzoeken en er dieper in doordringen, van binnenuit. Feldman schreef *Rothko Chapel* naar aanleiding van de opening van de gelijknamige kapel in Houston: een ruimte voor bezinning en gebed, toegankelijk voor mensen met uiteenlopende overtuigingen en religies. Voor Vanrunxt vertoont deze plek sterke gelijkenissen met de theaterzaal: een ruimte waar mensen samenkomen om te kijken, te luisteren en zich te laten inspireren door andere ideeën en perspectieven.

Als contrapunt wil hij *Pour que les fruits mûrissent cet été* (1975) van Karel Goeyvaerts inzetten, een fascinerende compositie die voortdurend over haar eigen logica lijkt te struikelen. Vanrunxt werkte eerder samen met Goeyvaerts als choreograaf van de opera *Aquarius* (F'act, Rotterdam, 1990).

Een derde muzikaal element is mogelijk *Metal Machine Music* (1975) van Lou Reed, een compromisloos experiment met noise en feedback dat werkt als een soort zen- of trance-ervaring waarin hoofd en oren worden leeggemaakt. Ook het werk van Henning Christiansen maakt deel uit van het onderzoeksproces.

Samen met vier dansers benadert Vanrunxt deze composities vanuit het principe van 'deep listening': het materiaal ontleden, reconstrueren en opnieuw in de ruimte projecteren.

credits

*idee & choreografie Marc Vanrunxt in nauwe samenwerking met de dansers
dans Igor Shyshko & Robson Ledesma & Nathan Ooms & Silas Martens
licht en technische realisatie Stef Allenweireldt
outside input Peter Savel
productie Kunst/Werk
residentie en coproductie deSingel, STUK
met de steun van de Vlaamse Gemeenschap*